

Book Review

Key Research and Study Skills in Psychology. 2010.

By Sieglind McGee.

SAGE Publications Inc., California. 210 pages.

ศิริินภา จามรมาน
Sirinapa Jamornmarn

ผลงานของ Sieglind McGee ที่เกิดแรงงูใจในการเขียนหนังสือเล่มนี้ตั้งแต่เป็นนักศึกษาปริญญาตรีซึ่งในช่วงนั้นผู้เขียนมีความพยายามศึกษาวิธีการที่จะเรียนให้ดีที่สุด และเกิดแรงงูใจที่จะเขียนหนังสืออย่างจริงจังเมื่อผู้เขียนเป็นนักศึกษาปริญญาเอกทางจิตวิทยาและต้องสอนนักศึกษาปริญญาตรี ด้วยการช่วยนักศึกษาปริญญาตรีทางจิตวิทยาสร้างกลยุทธ์ในการเรียนเพื่อให้ได้คะแนนดีขึ้น

หนังสือเล่มนี้เป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียนในมหาวิทยาลัยเพราะได้นำเสนอเทคนิคในการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพพร้อมทั้งทักษะที่จำเป็นในการเรียนจิตวิทยาถ้าใครนำไปปฏิบัติตามก็จะส่งผลให้เรียนได้ดีขึ้นเนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ประกอบไปด้วย 9 บท

บทที่ 1 ประโยชน์ของทักษะทางคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยคาดหวังให้นักศึกษามีทักษะทางคอมพิวเตอร์ในระดับหนึ่ง เช่น เรื่อง การใช้ e-mail, Microsoft word, Microsoft power point, Adobe software การสร้างทักษะเหล่านี้ได้มาจากการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และการลองเปิดโปรแกรมเหล่านี้ใช้ดูก็จะก่อให้เกิดความ

ชำนาญและนำไปสู่การเรียนรู้โปรแกรมใหม่ๆ ได้อีกหลายโปรแกรมซึ่งจะนำมาใช้ในการค้นคว้าหาข้อมูลได้อีกมาก ผู้เขียนได้นำเสนอวิธีการเข้าสู่โปรแกรมต่างๆ หลายโปรแกรม

บทที่ 2 เป็นเรื่องการจดคำบรรยายและ tip สำหรับการเรียน ผู้เขียนแสดงความคิดเห็นว่าการเรียนในมหาวิทยาลัยดูเหมือนว่านักศึกษามีเวลามากแต่ในความเป็นจริงนักศึกษาต้องใช้เวลาเหล่านั้นศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เพราะระบบการศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นระบบที่ต้องค้นคว้าด้วยตนเองหรือค้นคว้าแลกเปลี่ยนกับกลุ่มเพื่อนจะคาดหวังให้อาจารย์มหาวิทยาลัยซึ่งมีบทบาทในการทำงานอย่างอื่นอีกมากมายให้เวลากับนิสิตนักศึกษามากเท่าที่ได้รับในโรงเรียนมัธยมไม่ได้ ฉะนั้นผู้เขียนจึงนำเสนอเทคนิคที่ใช้ในการเรียนซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับนักศึกษา อาทิ เทคนิคการจดคำบรรยายอย่างเป็นระบบน่าสนใจจำได้ง่ายเมื่อย้อนกลับไปทบทวน แทนการลอกคำบรรยายโดยที่ยังไม่เข้าใจคำบรรยายนั้นๆ อย่างชัดเจน และการหาคำอธิบายเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ เพิ่มเติมขยายความรู้ได้มากขึ้น นอกจากนี้ ผู้เขียนยังได้เสนอวิธีเรียนให้กับผู้ที่มีปัญหาจดคำบรรยายไม่ได้

ผู้เขียนเสนอแนะการอ่านหนังสือและวารสาร วิธี SQ3R ของ Rowntree (1976) ดังนี้ 1) สำรวจ (Survey) อ่านหนังสือคร่าวๆ ทั้งบท 2) ตั้งคำถาม(Question) 3) อ่าน (Read) อ่านอย่างรวดเร็ว และตั้งใจ 4) ระลึกถึง (Recall) เขียนในสิ่งที่ตนเองจำได้ เป็น key word 5) การทบทวน (Review)

นอกจากนี้ ยังนำเสนอ The 6 W's model ด้วย ดังนี้ **Whose** เป็นทฤษฎีหรืองานวิจัยของใคร **What** เกี่ยวกับเรื่องอะไร หมายความว่าอย่างไร และมีข้อเสนอแนะอย่างไร **When** ทฤษฎีหรืองานวิจัยเหล่านั้นเกิดขึ้นเมื่อไร **Where** งานนั้นทำที่ไหน **Which** ใช้วิธีการอย่างไร **Why** ทำไมจึงทำงานนั้น

ผู้เขียนได้กล่าวถึง ตัวลดแรงงูใจ และ ตัวเพิ่มแรงงูใจ และ เตือนผู้เรียนเกี่ยวกับการค้นข้อมูลเชิงวิชาการ ไม่ควรใช้ผ่าน wikipedia, Google, Yahoo หรือ Alta Vista เพราะไม่มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างจริงจัง แต่ควรใช้ data base ในเชิงวิชาการ สำหรับ data base ทางจิตวิทยา ที่ควรใช้คือ Psyc ARTICLES data base และ Psyc INFO ซึ่งมีข้อมูลทางจิตวิทยาของหลายสาขา หรือ EBSCOhost Science Direct

บทที่ 3 การประเมินเอกสารทางวิชาการ ต้องรู้ว่าใครเขียน เอกสารนั้น เขียนที่ไหน เมื่อไร ใช้วิธีการเขียนแบบใด บรรณวิชุดุประสงค์ตามที่ตั้งไว้หรือไม่ มีหลักการอะไร มีความเหมือนหรือความแตกต่างจากคนอื่นอย่างไร และนักวิชาการคนอื่นมอง

อย่างไร

บทที่ 4 วิธีเขียนเรียงความ (essay) ความสามารถในการเขียนเรียงความ เป็นคุณลักษณะที่สำคัญของนักศึกษาจิตวิทยา เพราะเป็นคุณแจ้งบอกรว่าสามารถจะเรียนต่อระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอกได้หรือไม่ และเป็นคุณสมบัติที่สำคัญในการทำงานเพราะเมื่อมีความสามารถในการเขียนเรียงความ ก็จะพัฒนาความสามารถในการประเมินเรื่องราวต่างๆ ได้ดีขึ้น ในการเรียนจิตวิทยา นักศึกษาต้องแสดงความสามารถในการเขียนเรียงความในการทำรายงาน การเขียนบทความและการตอบข้อสอบอัตนัย ผู้เขียนได้นำเสนอปัจจัยที่ทำให้ นักศึกษาสอบตก นั่นคือ ไม่ตอบคำถามที่ถาม ตอบคำถามไปตามความคิด ความรู้สึก ไม่ตอบตามหลักวิชาการ ตอบแต่เพียงผิวเผิน ส่งงานช้ามาก ลอกเลียนแบบผู้อื่นโดยไม่อ้างอิง ไม่เขียนอะไรเลย ผู้เขียนได้เปรียบเทียบการเขียนข้อสอบของ นักศึกษา เกรด A, B, C

ผู้เขียนยังได้เสนอวิธีการเตรียมตัวเพื่อเขียนรายงาน คือ อ่านหัวข้ออย่างระมัดระวัง หาเอกสารอ้างอิง ทบทวนดูหัวข้ออีกครั้ง ดูว่าแปลความหมายได้ถูกต้องหรือไม่ เรียบเรียงระบบการโต้แย้ง การเขียนคำนำ ต้องชัดเจน ครอบคลุมปัญหา มีเอกสารทางวิชาการอ้างอิง รู้วิธีการที่ใช้ในการศึกษา และแนวคิดของผู้เขียน นอกจากนี้ ยังได้เสนอตัวอย่างการเขียนเรียงความที่ดีให้ดูอีกด้วย

เกรด A	เกรด B	เกรด C
➡ เป็นคำตอบที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เขียนเป็นระบบ อธิบายชัดเจนมีประเด็นที่สำคัญ มีหลักฐานประกอบคำอธิบาย สรุปตามหลักฐานที่นำเสนอ มีการวิเคราะห์โดยใช้หลักการทางวิชาการเข้ามาช่วย	➡ ไม่มีความคิดพลาตในเนื้อหาทางวิชาการ อาจมีการเริ่มประเมินบ้าง แต่เขียนสั้นๆ ทำให้เสียคุณค่า ➡ เขียนบรรยายข้อเท็จจริง แต่ไม่มีการวิเคราะห์ประเด็นอย่างชัดเจน	➡ เขียนสั้นๆ แต่มีเหตุผลและหลักฐานพอใช้ได้ ➡ มีความผิดพลาดบ้างในเชิงเนื้อหา ➡ มีหลักวิชาการทางจิตวิทยาไม่มากนัก เป็นข้อมูลจากห้องบรรยาย ไม่มีข้อมูลเพิ่มเติมจากการอ่านหนังสืออื่นๆ ➡ เป็นระบบการเขียนที่อ่อน

บทที่ 5 การเขียนเรียงความที่ต้องเขียนให้ถูกต้องตามหลักการเขียน กฎ ไวยากรณ์ ตัวสะกด ตลอดจนเครื่องหมายให้ถูกต้อง บทนี้เสนอแนะการเขียนภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง

บทที่ 6 การทำข้อสอบ การทำข้อสอบแบบปรนัย ทดสอบความจำจากคำบรรยาย ในการทำข้อสอบแบบปรนัยจึงจำเป็นต้องจำให้ได้มาก ๆ มีวิธีการออกข้อสอบแบบปรนัยอยู่หลายแบบ เช่น คำจำกัดความ ตัวอักษรย่อ เกณฑ์ หรือขั้นตอนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความรู้เรื่องนั้นๆ ข้อบกพร่อง ที่เกิดขึ้นแนวคิดต่างๆ ผู้เขียนได้แนะนำวิธีการเตรียมตัว และการลดความเครียดจากการสอบ

บทที่ 7 Psychological Research Skills นักศึกษาจิตวิทยาต้องมีความชำนาญ ในเรื่อง 1)การออกแบบการวิจัย สมมุติฐาน ตัวแปร - - ตัวแปรอิสระ ตัวแปรตาม ตัวแปรแทรกซ้อน กลุ่มบุคคลเป้าหมาย วิธีการสุ่มตัวอย่าง อุปกรณ์ที่ใช้ จรรยาบรรณ ความเที่ยงตรง ความน่าเชื่อถือ ฯลฯ 2) การวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปริมาณ ให้แนวคิดเกี่ยวกับการใช้สถิติจากงานวิจัย ทั้ง 2 รูปแบบ การวางแผนการวิจัยที่ถูกต้อง ทำให้รู้ว่าจะเลือกกลุ่มตัวอย่างอย่างไร จะใช้รูปแบบการวิจัยแบบใด จะใช้สถิติอะไร ผู้เขียนเขียนรูปแบบของงานวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ ตลอดจนรูปแบบของการใช้สถิติ อย่างชัดเจน

บทที่ 8 การเขียนรายงานการวิจัย โครงสร้างในการเขียนประกอบด้วย หัวข้อ สารบัญ บทคัดย่อ คำนำ วิธีการวิจัย ผลการวิจัย การอภิปราย หนังสืออ้างอิง ภาคผนวก

บทที่ 9 การนำเสนอผลงานวิจัย เทคนิคการนำเสนอผลงานวิจัย ในรูปแบบของโปสเตอร์ นำเสนอแบบกลุ่ม การนำเสนอในที่ประชุมวิชาการ และการเตรียมนำเสนอผลงานวิจัยเพื่อตีพิมพ์ทางวารสารวิชาการ

บทสุดท้าย เป็น Appendix ที่แสดงถึงการเขียนบทความทางจิตวิทยา และมีข้อวิจารณ์

หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่เป็นประโยชน์สำหรับนิสิตนักศึกษา ไม่ใช่เฉพาะนิสิตนักศึกษา

จิตวิทยาเท่านั้น แต่สามารถนำไปใช้กับนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ในการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้นได้ ในกรณีที่ผู้อ่านเป็นอาจารย์ก็สามารถนำเนื้อหาของเขาไปสอนนิสิตนักศึกษาของตนเองให้พัฒนาทักษะในการเรียนรู้ได้ ผู้เขียนใช้ภาษาอังกฤษที่ง่ายต่อการอ่าน และการเขียนมีหลายส่วนของประสบการณ์ของผู้เขียนที่นำมาเสนอ การนำเสนอมีประโยชน์มากขึ้นแตกต่างกัน เริ่มตั้งแต่บทที่ 1 ผู้เขียนนำเสนอทักษะที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ซึ่งปัจจุบันได้พัฒนาไปมากมายและนิสิตนักศึกษาในประเทศไทยส่วนใหญ่ได้รับการพัฒนาทักษะเหล่านี้เรียบร้อยแล้ว บทที่ 2 จะเป็น Highlight ของหนังสือเล่มนี้เพราะพยายามอธิบายทักษะในการเขียนอย่างละเอียดนำไปปฏิบัติตามที่จะเป็นประโยชน์อย่างมาก บทที่ 3 เป็นการพัฒนาทักษะในเชิงวิชาการเพิ่มเติม ส่วนบทที่ 4 เน้นในเรื่องการทำข้อสอบ ในบทนี้มีข้อโต้แย้งสำหรับสังคมไทย ในปัจจุบันคือ

1. เกณฑ์การให้เกรดของสถาบันต่างๆ แตกต่างกันไป (สอดคล้องกับผู้ประเมินใน Overall comments)

2. เกณฑ์การตอบข้อสอบปรนัยซึ่งผู้เขียนเน้นว่าเป็นการวัดความจำเป็นส่วนใหญ่ นั้น ปัจจุบันอาจารย์ผู้ออกข้อสอบแบบนี้พยายามออกข้อสอบแบบปรนัยโดยเน้นการวิเคราะห์หรือความเข้าใจ หรือการตรวจสอบความเข้าใจได้มากขึ้น ฉะนั้น การเตรียมคำตอบตามลักษณะที่ผู้เขียนได้เสนอแนะอย่างเดียว อาจไม่ช่วยให้ตอบข้อสอบลักษณะนี้ได้ถูกต้อง

3. เกณฑ์การให้คะแนนข้อสอบแบบอัตนัย/ข้อเขียนที่นำเสนอในหนังสือเล่มนี้ ใช้ในสังคมไทยที่กำหนดการตอบข้อสอบในห้องสอบค่อนข้างยาก เกณฑ์ที่นำเสนอ น่าจะสอดคล้องกับการตอบข้อสอบแบบ take home exam หรือ open book exam ที่นิสิตนักศึกษาอาจหาแหล่งข้อมูลได้ง่ายเหมือนในยุคปัจจุบันที่ นิสิตนักศึกษามี technology รองรับมากมาย เกณฑ์การให้คะแนนตามที่หนังสือนี้แนะนำ น่าจะเป็นแนวคิด ให้อาจารย์ปัจจุบันพัฒนาแนวข้อสอบของตนเองได้ดี

ส่วนบทที่ 7-8 ทักษะในเชิงวิจัยทางจิตวิทยา ตลอดจนวิธีการเขียนผลงานวิจัย เป็นทักษะที่นิสิต นักศึกษาจิตวิทยาส่วนใหญ่จะต้องเรียนและฝึกฝนใน วิชาวิจัยเนื้อหาส่วนนี้จึงหาอ่านได้ทั่วไปในหนังสือวิจัย แต่หนังสือเล่มนี้มีวิธีนำเสนอให้เข้าใจแนวคิด (concept) เหล่านี้ได้ง่ายขึ้น

บทสุดท้าย บทที่ 9 เทคนิคการนำเสนอ นิสิต นักศึกษาส่วนใหญ่ได้เรียนในวิชาสัมมนา

ฉะนั้น Highlight ของหนังสือเล่มนี้อยู่ที่ ทักษะการเรียนรู้ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับนิสิตนักศึกษาทั่วไป

